МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

МАТЕРІАЛИ XV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

МЕНЕДЖМЕНТ XXI СТОЛІТТЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Умань
23 жовтня 2025 р.

005''20(06)
М 502

Редакційна колегія:

НОВАК І.М.	д.е.н., професор, декан факультету менеджменту УНУ;
ВЕРНЮК Н.О.	к.е.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту УНУ;
НАГЕРНЮК Д,В.	к.е.н., доцент, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи УНУ;
КОМІСАРЕНКО Н.О.	к.пед.н., доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов УНУ;
МАШКОВСЬКА Л.В.	к.ю.н., доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін УНУ;
ХАЛАХУР Ю.Л.	к.е.н., доцент, заступник декана факультету менеджменту з наукової роботи УНУ.

За достовірність та оригінальність поданих матеріалів конференції відповідальність несуть автори публікацій. Редакція не несе відповідальності за професійно-змістовну коректність матеріалів, що публікуються та коректність посилань на літературні джерела, інтернет-ресурси, що містяться у тексті тез.

Менеджмент XXI століття: проблеми і перспективи: матеріали XV Всеукр. наук.-практ. конф., 23 жовтня 2025 р. / М-во освіти і науки України, УНУ, ф-т менеджменту. – Умань : ВІЗАВІ, 2024. – 360 с.

Збірник містить тези доповідей, розглянуті на XV Всеукраїнській науково-практичній конференції «Менеджмент XXI століття: проблеми і перспективи». У наукових матеріалах висвітлюються проблемні питання розвитку теорії та практики менеджменту у глобальному конкурентному середовищі.

Матеріали конференції розраховані на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців у сфері менеджменту, фінансів, обліку та аудиту, маркетингу, туризму, готельно-ресторанної справи та гуманітарних дисциплін.

© УНУ, 2025

ПІДПРИЄМСТВ НА МІЖНАРОДНІ РИНКИ
Саковська О. М. ВІРТУАЛЬНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ 256
Семко І.О. ПРІОРИТЕТИ ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В ПЕРІОД ВІЙНИ 259
Ситник Ю.В. ДЕКОЛОНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ: РЕЛІГІЙНІ АСПЕКТИ В ЧАСИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ 261
Соболенко І.С. РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНИХ БРЕНДІВ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ РИНКОВОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ 264
Соломчак В.В. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПЛАНУВАННІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 267
Соріна О.О., Губіна Л.О. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПРИФРОНТОВИХ ГРОМАД 270
Спекторська А.А., Окаєвич О.А. ВИКОРИСТАННЯ HR-ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ 272
Старушкевич Ю.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я 274
Стретович А.В. ВПЛИВ БЛОКОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ НА МОДЕЛІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ 277
Суліма Л.В. МОВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СЕРВІСУ В ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ 279
Супрун А.О. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФЕРМЕРСЬКИМ ГОСПОДАРСТВОМ 282
Сухецька К.В. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ 284
Таранич А.В. СТРАТЕГІЧНИЙ МАРКЕТИНГ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ В КОНТЕКСТІ ПОБУДОВИ НОВИХ МОДЕЛЕЙ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 287
Терещенко О.М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ, ІННОВАЦІЇ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК 292
Тимчук С.В. ПЕРСПЕКТИВИ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА МІЖ ТУРОПЕРАТОРАМИ ТА ТУРАГЕНТАМИ У РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ 294
Ткаченко О.А. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ЛОГІСТИКИ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ 297
Ткачова С.С., Пахомова І.О., Дявіл Д.А. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ СТАЛИЙ РОЗВИТОК КОМПАНІЇ 300
Транченко Л.В. ТУРИСТИЧНІ ДЕСТИНАЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ 303
Транченко О.М. ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ЦИФРОВИХ 306

має враховувати не лише економічну вигоду, а й соціальну відповідальність перед місцевим середовищем.

Підсумовуючи, можна зазначити, що удосконалення системи управління фермерським господарством – це безперервний процес, який вимагає комплексного підходу. Його сутність полягає у стратегічному мисленні, зваженому плануванні, ефективній мотивації персоналу, контролі результатів і фінансовій дисципліні. У сучасних умовах господарювання роль управління зростає, оскільки саме воно визначає здатність фермерського господарства не лише зберегти свою життєздатність, а й забезпечити стале економічне зростання. Системне удосконалення управління є основою підвищення ефективності аграрного виробництва, конкурентоспроможності продукції та розвитку сільських територій України.

Список використаних джерел

1. Грищенко О. Ю., Беженар І. Фермерські господарства в Україні: стан та перспективи розвитку. *Проблеми і перспективи сучасної науки та освіти*. 2023. № 9. С. 45-52.

2. Нечитайло В. В. Діяльність фермерських господарств України в умовах війни. *Економічний розвиток*. 2024. № 4. С. 61-68.

3. Фінансова підтримка фермерських господарств України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 58. С. 94-100.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Сухецька К.В.,
доктор філософії з менеджменту, викладач-стажист
Уманський національний університет

У сучасних умовах зростаючої економічної турбулентності питання ефективного стратегічного управління інвестиціями набуває особливого значення для забезпечення стабільного розвитку національної економіки. Інвестиції виступають ключовим чинником відновлення виробничого потенціалу, впровадження інноваційних технологій і формування конкурентоспроможності підприємств. Водночас високий рівень макроекономічної нестабільності, воєнні ризики та зміна глобальних фінансових потоків зумовлюють необхідність пошуку нових підходів до управління інвестиційними процесами.

Основна мета праці полягає у дослідженні тенденцій формування та динаміки капітальних інвестицій в Україні в умовах сучасних економічних викликів, а також у виявленні чинників, що впливають на їх зростання або скорочення.

Проблематиці стратегічного управління інвестиціями присвячено праці багатьох українських і зарубіжних учених, серед яких варто відзначити дослідження І. Бланка, М. Дученко, О. Підлісна та інші, а також зарубіжних

науковців – М. Портера, Р. Брейлі та С. Майєрса. У їхніх працях розкрито концептуальні підходи до управління інвестиційним капіталом, оцінки ефективності інвестиційних рішень і стратегічного планування, що є базою для формування адаптивних моделей управління в умовах невизначеності.

З огляду на сучасні виклики інвестиційна діяльність в Україні потребує постійного моніторингу та адаптації до змін зовнішнього середовища. Динаміка капітальних вкладень виступає одним із ключових індикаторів стану національної економіки, адже саме інвестиції формують основу відтворювальних процесів, сприяють модернізації виробництва та підвищенню конкурентоспроможності підприємств. Аналіз показників капітальних інвестицій дає змогу виявити тенденції ділової активності, рівень довіри інвесторів і ступінь ефективності державної політики у сфері інвестиційного стимулювання [1].

У цьому контексті важливим є дослідження змін обсягу капітальних інвестицій в Україні протягом останніх років, що дозволяє оцінити, наскільки ефективно реагує економіка на кризові явища та періоди відновлення. З метою ілюстрації динаміки інвестиційного процесу розглянемо статистичні дані за 2020-2025 рр., які відображають загальний обсяг капітальних інвестицій у національній економіці (рис. 1).

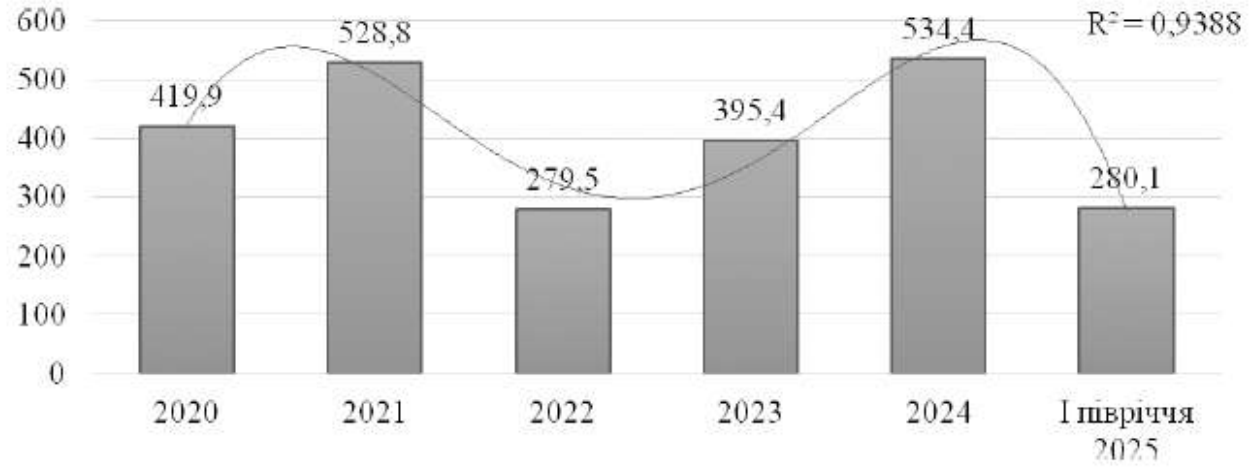

Рис. 1. Динаміка обсягу капітальних інвестицій в Україні у 2020-2025 рр., млрд. грн

Джерело: побудовано автором на основі даних [2]

Як видно з наведених даних на рисунку 1, інвестиційна активність в Україні характеризується значними коливаннями. У 2021 році спостерігається зростання капітальних інвестицій до 528,8 млрд грн, після чого у 2022 році відбулося різке скорочення до 279,5 млрд грн. Це зниження зумовлене дестабілізуючими економічними факторами, зокрема повномасштабною війною та зменшенням ділової активності. У подальшому, протягом 2023-2024 рр., інвестиційні показники поступово відновлюються, досягаючи 534,4 млрд грн у 2024 році. Проте за перше півріччя 2025 року зафіксовано зниження до 280,1 млрд грн, що свідчить про збереження високої волатильності інвестиційного

середовища. Високе значення коефіцієнта детермінації (R^2 = 0,9388) підтверджує наявність чіткої тенденції зміни інвестиційної активності протягом досліджуваного періоду.

З урахуванням виявлених тенденцій динаміки капітальних інвестицій, відображених на рис. 1, можна зробити висновок, що інвестиційна активність в Україні залишається нестабільною та значною мірою залежить від дії як зовнішніх, так і внутрішніх чинників. Для глибшого розуміння причин таких коливань доцільно розглянути основні фактори, що визначають зростання або скорочення інвестиційного потоку в економіці.

Чинники, що впливають на зростання або скорочення капітальних інвестицій, мають як зовнішній, так і внутрішній характер. До зовнішніх факторів належать макроекономічна стабільність, політична ситуація в країні, стан інституційного середовища, рівень захищеності прав інвесторів, а також геополітичні ризики, які істотно визначають привабливість України для внутрішніх і зовнішніх інвесторів. В умовах воєнного стану особливої ваги набувають безпекові ризики, логістичні обмеження та зменшення доступу до зовнішніх ринків капіталу [3].

Серед внутрішніх чинників варто виокремити ефективність управління підприємствами, рівень інноваційності виробництва, доступ до кредитних ресурсів, державну підтримку пріоритетних секторів, а також здатність бізнесу адаптуватися до кризових умов.

Отже, для стабілізації інвестиційного середовища та забезпечення його поступового зростання необхідно впроваджувати стратегічний підхід до управління інвестиційною діяльністю підприємств. Логіку цього процесу відображено на рис. 2, який демонструє основні етапи формування, реалізації та контролю інвестиційної стратегії в сучасних умовах економічної нестабільності.

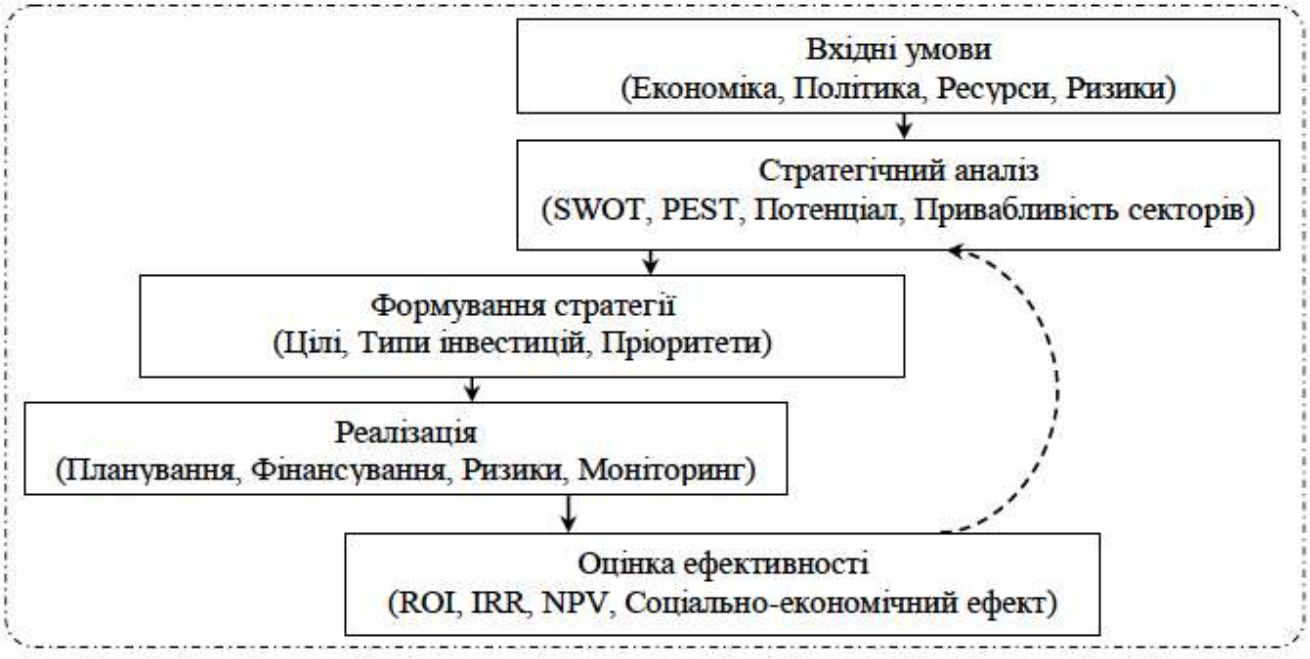

Рис. 2. Алгоритм стратегічного управління інвестиціями підприємства
Джерело: побудовано автором на основі [4]

Як видно з рис. 2, стратегічне управління інвестиціями підприємства є послідовним процесом, що включає аналіз зовнішніх і внутрішніх умов, формування стратегії, її реалізацію та оцінку ефективності. Такий підхід забезпечує раціональний розподіл ресурсів, зниження ризиків і підвищення результативності інвестиційної діяльності.

Таким чином, стратегічне управління інвестиціями виступає важливим інструментом стабілізації економічної діяльності в умовах нестабільності. Системний підхід до планування та оцінювання інвестицій дозволяє підприємствам адаптуватися до змін ринкового середовища, підвищувати ефективність вкладень і сприяти відновленню економічного зростання України.

Список використаних джерел

1. Галько Л. Інвестиційна діяльність підприємства: стратегія і тактика управління. *Економіка та суспільство*, 2021. №31. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-31-63

2. Державна служба статистики України. Капітальні інвестиції. URL: https://www.ukrstat.gov.ua (дата звернення 11.10.2025)

3. Дученко М. М., Підлісна О. А. Аналіз сучасних підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємств в умовах економічної турбулентності. *Економічна наука. Інвестиції: практика та досвід,* 2025. №3. С. 78-84. DOI: 10.32702/2306-6814.2025.3.78

4. Карпенко А. В., Намлієва Н. В. Управління інвестиціями як важлива складова розвитку підприємницької діяльності. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Економічні науки,* 2022. Випуск 4 (67). С. 29-40. https://doi.org/10.32689/2523-4536/67-5

СТРАТЕГІЧНИЙ МАРКЕТИНГ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ В КОНТЕКСТІ ПОБУДОВИ НОВИХ МОДЕЛЕЙ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Таранич А.В.,
кандидат економічних наук, доцент
Донецький національний університет імені Василя Стуса

В теперішній час відбуваються глобальні трансформації бізнес-середовища під впливом цифрових технологій. Сучасні компанії діють у просторі постійних змін, де ключову роль відіграють дані, аналітика, автоматизація та цифрові комунікації. Традиційні маркетингові інструменти втрачають ефективність без інтеграції цифрових стратегій, що вимагає переосмислення підходів до формування конкурентних переваг і створення цінності для споживача.

У цифрову епоху стратегічний маркетинг виступає не лише інструментом просування, а системним процесом управління ринковими